

Van establir els nostres savis divuit benediccions que s'han de dir tres vegades al dia, al vespre, al matí i a la tarda. Aquestes benediccions foren establertes en correlació als sacrificis perpetus: la *Tefil·là* de *Xa'harit* es correspon al sacrifici del matí, la *Tefil·là* de *Min'hà* es correspon al sacrifici de la tarda, i la *Tefil·là* de *'Arvit* es correspon a la crema dels membres que no s'havien consumit del sacrifici de la tarda i que es cremaven a l'altar durant tota la nit. És per això que establiren el temps de *Tefil·lat 'Arvit* durant tota la nit.

La persona que resa sola (*Ya'hid*) si vol pot oferir una *Tefil·là* de *Nedavà* (addicional voluntària), i pot fer-ho al matí o a la tarda, ja que també es podien oferir sacrificis voluntaris de *Nedavà* al Temple de Jerusalem; però el *Çibbur* no pot oferir una *Tefil·là* de *Nedavà*, ja que el *Çibbur* no oferia aquest sacrifici en el Temple. El *Ya'hid* només pot resar la *Tefil·lat Nedavà* al matí o la tarda, però a *Mussaf* i a *'Arvit* tampoc el *Ya'hid* no la pot oferir, ja que només s'oferia el sacrifici addicional voluntari al Temple al matí o la tarda.

Les tres primeres benediccions són de lloança a Déu, les tres últimes d'agraïment, i les intermèdies són de petició per les necessitats de la persona i del *Çibbur*. A més, *Rav Gamliel* va establir la benedicció contra els heretges. Cal fer contigües la *Gueulà* (final de la benedicció *Emet ve-Yaçiv* que culmina: *Gaal Yisrael*) i la *Tefil·là* (la *'Amidà*), ja que els nostres savis digueren que la persona que les fa contigües, és mereixedor del món venidor.

No s'ha d'aixecar la veu durant la *Tefil·là*, ha de procurar que no senti la seva propia veu, tal com està escrit: «no se li sentia la veu» (*Xemu. 1. 1, 13*). Cal que dirigeixi junts els seus peus, tal com està escrit: «els seus peus eren rectes com un de sol» (*Ye'h. 1, 7*). I es postrarà al principi i al final de la benedicció *Avot*, i s'inclinarà quan digui *Barukh* i s'aixecarà de nou quan pronunciï el Nom de Déu. Si s'equivoca a les tres primeres benediccions, haurà de tornar al principi de tot, si s'equivoca a les intermèdies, tornarà allà on s'ha equivocat, i si no està segur d'on s'ha equivocat, tornarà a la benedicció *Attà 'Honén*. Si s'equivoca a les tres últimes tornarà a la benedicció *'Avodà* (que comença: *Reçé*). Resarà amb *Kavanà* (intenció del cor), amb temor i pietat.

עמידה

'Amidà

יְיָ שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

Digueren els *Gueonim* que el *Xalí'a'h Çibbur* no ha de dir *Adonay Sefatay tifta'h*, ni tampoc dirà al final: *yihyú le-Raçon Imré Fí*, ni farà les tres passes enrera. Hi ha qui diu que les tres passes enrera si que les ha de fer, ja que ha de romandre dret i amb els peus junts i ser conscient que està davant del seu Creador, i el qui completa la *Tefil·là* cal que demani *Reixut* (permís) fent tres passes enrera, i el qui no demana *Reixut* no és digne de resar.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ .
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם . אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים . וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

Els 10 dies de *Teixuvà*:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים . אֵל מְלֶךְ חַפְזָן בְּחַיִּים . וְכַתְּבֵנו בְּסֵפֶר הַחַיִּים . לְמַעַן
 אֱלֹהִים חַיִּים אֵל חַי וּמְגִן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן
 אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ . מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה . רַב
 לְהוֹשִׁיעַ:

Del primer dia de *Péssa'h* fins l'últim de *Sukkot*, a *Mussaf*, no es recorden ni vents ni plujes, ja que no és el temps apropiat per fer-ho, sinó que es diu *Morid ha-Tal* (que fa baixar la rosada), que és també la vivificació de la Terra. El qui s'equivoca a l'estiu i recorda els vents, no cal que torni a repetir la benedicció, ja

que el vent sempre bufa en el món; però si recorda les plujes, ha de tornar a repetir la benedicció correctament, ja que la rosada és un bon senyal a l'estiu, però la pluja no. I com que la pluja és relacionada amb la resurrecció dels morts, per això van establir el seu recordatori en la benedicció de *Me'hayé Metim*. Si s'equivoca i no recorda la rosada a l'estiu, no cal que torni.

A l'estiu: מוריד הטל:

A l'hivern: משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד . מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . רוֹפֵא חוֹלִים
 . מַתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר .
 מִי כְמוֹךָ בֵּעַל גְּבוּרוֹת . וּמִי דוֹמֵה לָךְ . מֶלֶךְ
 יְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

Els 10 dies de *Teixuvà*:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

Van escriure el *Gueonim z"l* en nom de *Rav Hay z"l* que la persona que comença a resar al mateix temps que el *Xalía'h Çibbur*, quan aquest arriba a *Barukh Attà Adonay Me'hayé ha-*

Metim, pot respondre a la *Qeduixà* juntament amb el *Çibbur*. Però això és a condició que digui paraula per paraula amb el *Xalí'a'h Çibbur* fins a la *Qeduixà*, i també en la *Qeduixà* dirà *le'umatam meixabe'hín*, etc., amb ell. El qui està enmig de la *Tefil·là* i el *Xalí'a'h Çibbur* diu *Qeduixà* o *Modim* o *Qadix*, romandrà en silenci i escoltarà, perquè el qui escolta és com si repongués, i després reprendrà la seva *Tefil·là* sense interrupció. La *Qeduixà* és una santificació i només es pot dir en presència de *Minyan*. Aquesta santificació és semblant a la que pronuncien els àngels, per això cal recitar-la de peu i amb els peus junts. La *Qeduixà* la diu el '*Hazzan* a la repetició de la '*Amidà*.

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם . בְּשֵׁם שְׁמֹקֵדֵי־יִשְׁרָאֵל אוֹתוֹ בְּשֵׁמִי
 מְרוֹם . וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ . לְעוֹמְתָם מִשְׁבְּחֵיךָ וְאוֹמְרֵיךָ . בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ
 . וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר . יְמַלֹּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ
 צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

לְדָר וְדָר אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים
 בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הָאֵל (Els 10 dies de *Teixuvà*) הַמֶּלֶךְ) הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת . וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה
 . וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּךְ דַּעַה וּבִינָה וְהַשְּׂכֵל:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ לְתוֹרָתְךָ . וּקְרִבֵנו מִלְכֵנו
 לְעִבּוּדְךָ . וְהַחֲזִירֵנו בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה
 בְּתִשׁוּבָה:

A la benedicció *Sela'h lanu* se sol allargar i afegir *Pessuqé de-Ra'hamé* (versets de misericòrdia) i *Seli'hot* durant els dies de dejuni públic, ja que és una espècie de *Viduy* (confessió) i petició de perdó.

סְלַח לָנוּ אֲבִינוֹ כִּי חָטָאנוּ . מַחֵל לָנוּ מִלְכֵנו
 כִּי פָשַׁעְנוּ . כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסְלַח:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבֵנו . וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ
 גְּאוּרָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֹךְ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
 גּוֹאֵל וְחֹזֵק אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

En els dies de dejuni públic el 'Hazzan diu:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם צוּם הַתְּעֵנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנְחָנוּ .
 אֵל תַּעֲלֵם אֲזוּנְךָ מִשְׁמַע תְּפִילָתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִבְּקִשְׁתָּנוּ
 . הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ . טָרַם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ . כַּדְּבַר שֶׁנֶּאֱמַר
 . וְהָיָה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשִׁמְעַ
 . כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֹל עֵת צָרָה וְצוּקָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה:

רְפָאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא . הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי
 תְּהַלֵּתֵנוּ אַתָּה . וְהַעֲלֵה רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה לְכֹל מַכּוֹתֵינוּ וּלְכֹל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכֹל
 תַּחֲלוּאֵינוּ . כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

A la sortida del primer *Yom Tov* de *Péssa'h* comencem a dir *veten Tal li-Vrakhà*, i es diu fins seixanta dies de l'època de *Tixré*. A la Terra d'Israel s'acostuma a demanar *Tal* (rosada) fins el dia 7 de *'Heixvan*.

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה . וְאֶת כָּל מִינֵי

תְּבוֹאֲתָה לְטוֹבָה . וְתֵן (a l'estiu : טל) (a l'hivern : טל ומטר) לְבָרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה . וְשִׁבַע אֶת
 הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוֹבָךְ . וּמִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
 וּמֵעוֹשֵׁיךָ מִתְּנוּת יְדִיךָ . שְׁמְרָה וְהִצִּילָה שָׁנָה
 זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע . וּמִכָּל פְּגַע רָע . מִכָּל מִינֵי
 מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת . חוּם וְרַחֵם עַל
 כָּל מִינֵי תְּבוֹאֲתָה וּפִירוֹתֶיהָ . וְתֵהִי אַחֲרִיתָהּ
 שִׁבַע בְּרָכָה חַיִּים וְשָׁלוֹם . וּבְרָכָה עֲלֵינוּ
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ . וְיִשָּׂא נֶס לְקַבֵּץ
 גְּלוּיֹתֵינוּ . וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ
 נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה . וְיִוַעֲצֵינוּ
 כְּבִתְחִלָּה . וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה

. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֵתָהּ יְיָ לְבָדָךְ . בְּחֵן בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ (els)
 10 dies de Teixuvà: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט:

לְמִשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ . וְכֹל הַמִּינִים
 וְהַמְּלָשִׁינִים וְהַמְּסוּרוֹת כָּל־
 כְּרָנֵעַ יֵאָבְדוּ . וְכֹל אוֹיְבֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה
 יִכְרְתוּ . וּמַלְכוּת זָרוֹן מְהֵרָה תִּעְקַר וְתִשְׁבַּר
 וְתִמָּגַר . וְתִכְרִיעַ וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתִפִּיל אֶת
 כָּל אוֹיְבֵינוּ וְאֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ . וְתִכְלֵם בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע
 זָדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים . וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
 וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעָלֵינוּ . יְהִמוּ

נֹא רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . וְתֵן שְׂכָר טוֹב לְכָל
הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת . וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ . כִּי בְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בִּטְחָנוּ
. וְעַל חֶסֶדְךָ [הַגָּדוֹל] נִשְׁעָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ .
וּכְסֵא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן
. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם:

A Tixà be-Av es diu:

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת אַבְלֵי יְרוּשָׁלַם . וְאֶת הָעִיר
הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוֹמְמָה מִבְּלֵי בְנֵיהּ . הִיא
יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה כַּאֲשֶׁה עֵקְרָה שְׁלֹא יִלְדָה . וַיְבַלְעוּהָ
לְגֵאוֹנוֹתֶיהָ וַיִּרְשׁוּהָ עוֹבְדֵי פְסִילִים . וַיִּטְּלוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְחָרֵב . וַיִּהְרָגוּ בְּזֶדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיוֹן . עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמִרְתַּבְּהָ
וְיְרוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ . לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם . מַעֲיֵ מַעֲיֵ עַל
הַרוּגֵיהֶם . כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ .
כְּכַתּוּב וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְיָ חוֹמַת אִישׁ סָבִיב . וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה
בְּתוֹכָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם: (i continua et)

(*Céma'h, etc.*)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ . וְקִרְנוּ
תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ . כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל
הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ [לָנוּ] קֶרֶן יִשׁוּעָה:

A la benedició de *Xome'a Tefil·là* pot demanar per qualsevol necessitat.

אָב הַרְחֵמֵן יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ . חוּם וְרַחֵם
עָלֵינוּ . וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ . כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה
. וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ וְעַנּוּ:

En els dies de dejuni públic el *Ya'hid* diu:

עַנּוּ יְיָ עַנּוּ בְיוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ .
אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמַע תְּפִילָתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִבִּקְשָׁתֵנוּ
. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָנוּ . טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עַנּוּ . כַּדְּבַר שֶׁנֶּאֱמַר
. וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע .
כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

Els dilluns i dijous, i el dies de dejuni públic el *Xalí'h Çibbur*, a la repetició de la 'Amidà, dirà:

וְזָכוֹר רַחֲמֶיךָ וְכַבֵּשׁ כַּעֲסֶךָ . וְכֹלֵה מִמֶּנּוּ דְבַר וְחָרֵב
צָרָה וְיַגוֹן שְׁבִי וּבִזָּה צָר וְאוֹיֵב וּמִשְׁטִין וּמִשְׁחִית
וּמִתְנַקֵּם . וְחִלָּאִים רַעִים . וּבִטָּל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְעַל מַלְכוּת . וְקָרַב לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַת הַנְּאֻלָּה וְעַת הַיְשׁוּעָה . וְתָבֵא נָא תְּפִלָּתֵנוּ
לְפָנֶיךָ עִם תְּפִלַּת חֲסִידֶיךָ:

El *Ya'hid* pot dir l'oració anterior tots els dies, i també pot afegir si vol la següent *Tefil-là*, que és molt beneficiosa, i la dirà tres vegades:

אֵל יְחִיד וּמְיֻחָד . תַּן בִּי כַח הַבְּנָה . שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק
בְּאוֹתוֹ הַכַּח לְהִלָּךְ וּלְפָאֲרֵךְ וּלְרוֹמְמֵךְ וּלְשַׁבְּחֵךְ
וּלְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ . בְּרַכְנִי בְּרִכְהָ שְׁלֵמָה מִמְּקוֹר
בְּרִכוֹתֶיךָ . וְיִיחַד לְבָבִי לְיִרְאַתְךָ . וְשַׁבְּעֵנִי וְרַעַנְנִי מִרְצוֹנְךָ
. וּפְתַח לְבָבִי בְּתוֹרַתְךָ . אֵל . הַשְּׁרוּיָה לְפָנֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת .
וְלֹא אֶשְׁכַּח כְּלוֹם מִכֵּל מָה שְׁלֵמֵדְתָנִי וּמִכֵּל מָה שְׁאֵלְמֵד
לְעוֹלָם . וְתִנְהַגְנִי בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וְעֲצָה הַהוֹנֵגֶת לִי . וְהַשְׁפִּיעֵנִי
שְׁפַע חֲכָמָה וּבִינָה . שְׁפַע דַּעַת וּמִדַּע . שְׁפַע יִרְאַת יְיָ . וְחַנּוּנִי
וְעֲנֵנִי וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתִי:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִילָה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה . וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ .
וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן . וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיִבֹּא וְיִנְיַע יְרָאֵה . וְיִרְצֵה יִשְׁמַע
וְיִפְקֵד . וְיִזְכֵּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ . וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ . וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קֹדֶשְׁךָ . וְזִכְרוֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . לְפָנֶיךָ . לְפִלִיטָה לְטוֹבָה . לְחַן לְחֶסֶד
לְחַיִּים וּלְרַחֲמִים . וּלְשָׁלוֹם:

Roix 'Hódeix

בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:

Péssa'h

בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה:

Sukkot

בְּיוֹם חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה:

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ . זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפְקֻדָנוּ
בוֹ לְבִרְכָה . וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים . בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
חוּס וְחֲנּוּן וְחִמּוּל וְרַחֵם עַלֵּנוּ וּמְלִטְנוּ מִכָּל צָרָה וְיִגּוֹן וְהוֹשִׁיעֵנוּ . כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ
 . וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן .
 וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאזֶּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ . לְדֹר וְדֹר נֹדֵדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
 . עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ . וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עַמָּנוּ . עַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר
 וְצַהֲרַיִם . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְּרַחֵם
 כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
 שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תַּחֲיִינוּ וְתַקְיָמֵנוּ וְתַחַנְנֵנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתָנוּ
 וְתַקְבְּצֵנוּ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חוֹקֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לְךָ:

'Al ha-Nissim

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּוֶרְקָן . וְעַל הַגְּבוּרוֹת . וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
 הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֲשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבְזֶמֶן הַזֶּה:

A 'Hanukkà

בַּיָּמִי מִתְּתִיָּה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה
 עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . לְשִׁבְחָם
 מִתּוֹרַתְךָ וְלַהֲעֵבִירִם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ
 לָהֶם בְּעַת צָרָתָם . רַבַּת אֶת רִיבָם . דָּגַת אֶת דִּינָם . נִקְמַת נִקְמַתָם
 . מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים . וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים . וְטַמְאִים בְּיַד
 טְהוֹרִים . וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים . וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ . לְךָ
 עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ . וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
 וּפְוֶרְקָן כִּהְיוּם הַזֶּה . וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֵנו אֶת
 הַיְכָלְךָ . וְטַהַרוּ אֶת מִקְדְּשֶׁךָ . וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ .
 וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ: וְ-

A Purim

בִּימֵי מְרֹדְכֵי וְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה . בְּשַׁעֲמֹד עֲלֵיהֶם
הַמֶּן הַרְשָׁע . וּבִקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוּג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זֶקֶן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי
לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז . וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ . וּקְלַמְלַת אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ . וְהַשְׁכוּת לֹ
גְמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ . וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ: ו-

עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם תָּמִיד שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד . וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה:

Els 10 dies de Teixuvà:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְיִהְיֶה לָלוּ אֶת שְׁמֶךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

Quan el 'Hazzan comença Reçé, els Kohanim pujen al Dukhan (estrada) i diuen la seva benedicció en veu baixa. A Min'hà dels dies feiners no hi ha Nessiat Kappàyim (alçament de les mans), a causa de Xikrut (embriagament), només n'hi ha a Min'hà de dejuni públic quan es resa just abans de la posta del sol, que es considera com una Tefil·là de Ne'ilà, en la qual hi ha Nessiat Kappàyim. Així va escriure Rabbenu Se'adyà Gaon z"l: «els

Kohanim alcen les seves mans a *Xa'harit*, a *Mussaf* i a *Min'hà* de dejuni públic, excepte a *Min'hà* de *Yom Kippur*, que en comptes de *Min'hà* alcen les mans a *Ne'ilà*». Al Tractat de *Roix ha-Xanà* hi diu: «Van ensenyar els nostres savis que els *Kohanim* no poden pujar al *Dukhan* amb el seu calçat, i aquesta és una de les nou *Takkanot* que va establir *Rabban Yo'hanan ben Zakkay*». Quan el *Xalíah Çibbur* arriba a *Modim*, els *Kohanim* han de rentar-se les mans, tal com fou dit: «Alceu les mans cap al Santuari, i beneïu a Déu.» (*Teh.* 134, 2). I beneïrà en veu baixa:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

Llavors anirà cap endavant, enfront del *Hekhal*, girarà el rostre cap a l'orient i dirà:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּהֵא בְּרָכָה זוֹ שְׂצוּיִתְנוּ לְבָרֵךְ אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכִפְרָה לָנוּ וְאֵל יְהֵא בְּהַ מְכֻשׁוֹל
וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Quan el *Xalíah Çibbur* arribi a *ha-Tov Ximkhà u-Lekhà Naé lehodot*, el *Kohén* girarà el seu rostre en direcció a occident i el *Xalíah Çibbur* començarà i dirà *Yevarekhekhà*, i llavors el *Kohén* ho repetirà, i així farà paraula per paraula, primer el *Xalíah Çibbur* i després el *Kohén*. Al final de cada *Passuq* el *Qahal* respondrà *Amén*. El *Kohén* no pot seguir la benedicció fins que el *Çibbur* no hagi acabat de respondre *Amén*. El *Kohén* no pot girar el seu rostre del *Çibbur* fins que el *Xalíah Çibbur* no comenci *Sim Xalom*. El *Kohén* ha d'alçar les seves mans a l'alçada de les espatlles.

El *Xalíah Çibbur* començarà i dictarà paraula per paraula:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: (אמן)
 יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: (אמן)
 יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ. וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: (אמן)
 וְנֹאמַר וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

Quan el *Kohén* giri el rostre cap a l'orient, dirà en veu baixa:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שְׁגָזַרְתָּ עָלֵינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ מַה
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ
 אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתֵּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

Si no hi ha *Kohanim*, el *Xalíah Çibbur* dirà:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשׁוּלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה
 הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ הָאָמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן
 וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים לְעַם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאָמוּר. יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ. יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ. וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְנֹאמַר
 וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבְרַכְנוּ
 אֲבִינוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּרוּב עֵז וְשְׁלוֹם:

Els 10 dies de *Teixuvà*:

בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה . נִזְכָּר וְנִבְתָּב
לְפָנֶיךָ אָנּוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם:

Fins aquí repeteix el 'Hazzan la 'Amidà ('Hazarà).

El *Ya'hid* dirà:

אֱלֹהֵי . נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ . וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מִרְמָה . וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹדֵם . וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפָר לְכֹל תַּהְיֶיהָ . פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ .
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשֵׁי . וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רְעָה . מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם:

יְהִיוּ לְרֵצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי:

Abans de dir Elohay 'ad xe-lo Noçarti, el Ya'hid dirà:

אֱלֹהֵינוּ מִלְּבָנוּ . יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ . יַחַד
 מְלִכּוּתְךָ בְּעוֹלָמְךָ . יַחַד זְכוּרְךָ
 בְּעוֹלָמְךָ . בְּנֵה בֵיתְךָ . שְׂכָלֵל הַיְכָלְךָ . קָרֵב
 מְשִׁיחְךָ . פְּדֵה צֹאנֶךָ . שְׂמַח עַדְתְּךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 מְקוֹדְשְׁךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 תְּפִאֲרֹתֶיךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַיְכָלְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן מְשִׁיחַ צְדָקָתְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ: הִרְחַמֵּן יְזַכְּנוּ לְשָׁנֵי
 הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

אֱלֹהֵי . עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאִי . וְעַכְשָׁו
 שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נּוֹצַרְתִּי . עֲפָר
 אֲנִי בְּחַיֵּי קָל וְחֹמֶר בְּמִיתַתִּי . יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתַי כְּכֹלֵי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה: יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ שְׁלֵא אַחֲטָא . וּמָה שְׁחֲטָאתִי מְרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים
 וַחֲלָיִים רָעִים:

יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי
 וְגּוֹאֲלֵי:

Farà tres passes enrretra, el taló a l'alçada del dit gros, i el dit gros a l'alçada del taló, tal com està escrit: «no pugis amb graons al meu altar» (*Xem. 20, 22*). I dirà "Xalom bi-Smolí" i es postrarà, "Xalom bi-Mini" i es postrarà, "Xalom 'alénu ve-'al kol Yisrael", i es postrarà.

שְׁלוֹם בְּשִׂמְאֵלֵי וְשְׁלוֹם בִּימִינֵי . עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ . וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: אָמֵן